

OVERBEVISNING DERETTER NØD

Takk, skal du ha, broder Parker.

God kveld, venner. Det er godt å være her igjen i kveld. Og jeg antar at dere er slitne av å sitte, og høre på meg. Og jeg ble—jeg ble så sliten, hes, litt hes etter å ha forkynt så hardt.

² Jeg snakket nettopp med broder Parker der, og sa til ham at jeg syns dette er en av de beste møtene som Herren har latt meg være i på lenge. Det har ikke vært stort, dere vet hva jeg mener, men det er ikke for stort. Det har ikke vært så mange som har vært til stede, men kvaliteten på det, har vært underfull. Tro, du store, ser ut som hva som helst kunne skje. Jeg liker den slags møte der du føler at hva som helst kan skje når som helst. Og jeg—jeg liker det. Og jeg er sikker på at det vil bli varige resultater, og det vil vise seg.

³ Jeg beundrer virkelig at dere alle er så tålmodige, sitter, og hører på meg forkynne i timevis, for så å komme tilbake neste kveld. Dere kan så visst tåle en masse irttesettelse. Skjønner? Så jeg er . . . Jeg vet dere har en masse god tålmodighet. Så dere er . . .

⁴ Jeg ønsker å si, for oss alle, at vi er takknemlige til dere, til broder Thomas. Jeg kan bare ikke få uttrykt mine følelser for broder Thomas. Han, jeg trodde jeg kjente ham, men jeg hadde forvekslet ham med en annen. Jeg fikk håndhilst på hans kjære, lille kone. De er virkelig Kristi tjenere. Og jeg håper virkelig at, om Gud vil, at våre stier vil møtes, mange flere ganger, i livet.

⁵ Hvis jeg var dere, og bodde her omkring, ville hans menighet ha vært stedet jeg ville ha dratt til. Så jeg—jeg liker dem, en mann som er . . .

⁶ [Broder Thomas Parker sier, “Jeg liker ikke å avbryte broder Branham på denne måten, men jeg tror det er greit i dette tilfellet. Jeg takker ham for de komplimentene og de fine tingene han sa. Jeg lurte bare på om folket her omkring, og alle som har vært med på dette stevnet, ønsker at han skal komme tilbake igjen. Hva med det? Ønsker alle det?” Forsamlingen applauderer—Red.] Takk. [“Ja, ønsker dere at han skal komme tilbake neste juni og—og delta her sammen med oss? Hvis dere gjør det, reis dere opp. Kom igjen.”—Red.] Takk. [“Ja vel. Vær så god og sitt.”] Tusen takk, skal dere ha. Det er virkelig koselig. Takk, broder Parker. Jeg er så veldig . . .

⁷ [Noen snakker til broder Branham—Red.]

⁸ Han sa at alle utgifter var betalt, og alt. Vi setter pris på alles samarbeid, hjelp, for, dere vet, det koster å ha disse stevnene. Så alt er betalt for. Det er veldig fint. Vi er bare takknemlige. Alt, og mere til.

⁹ Herren har frelst, helbredet, og alt har skjedd, så vi er bare glade for å være det. . . se dette. Liker ikke å se at dette møtet går over i historien. Men det vil vise seg igjen i . . . Langt unna, i kommende tider, vil vi se resultatene.

¹⁰ Nå ønsker vi å takke alle igjen for, jeg ønsker det, for små gaver som dere sendte meg i løpet av denne tiden. Jeg setter veldig, veldig pris på det.

¹¹ Og nå, vi reiser nå bort for å besøke broder Bigbee i Sør-Carolina, Columbia, Columbus, Sør-Carolina. Og vi skal være der i morgen kveld og tirsdag kveld, med broder Bigbee. Så reiser vi over til Vestkysten.

¹² Jeg ønsker å spørre dere, og så, derfra, antar jeg, etter at vi avslutter denne kampanjen der oppe, ønsker jeg å dra til Afrika, Australia, New Zealand, og gjennom der. Kan jeg be om deres bønner for meg, at Gud vil hjelpe meg? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Og tusen takk skal dere ha.

¹³ Og vi er veldig takknemlige for alle ting. Jeg sier det for meg selv og for menneskene som er her fra tabernaklet. Jeg har våre . . . eller noen av våre tillitsmenn her, og diakoner, og noen av vennene mine der nede fra.

¹⁴ Vår pastor er her. Jeg har ikke klart å få øye på broder Neville. Jeg antar at han har blitt presentert. Har han det? [Broder Parker sier, "Ja."—Red.] Ja. Broder Neville. Hvor er du, broder Orman? Jeg kan bare ikke finne deg. Og, åh, du! Bak der, like så beskjeden. Kom opp hit et øyeblikk.

¹⁵ Denne mannen, vet jeg er en sann Kristi tjener. Han var en metodist til fingerspissene, og så mottok han den Hellige Ånd. Nå er han en Hellig Ånds metodist. Dette er vår kjære pastor.

¹⁶ Ønsker å ta deg i hånden, broder Neville. [Broder Neville sier, "Takk. Gud velsigne deg. Godt og se deg."—Red.] Takk. Har plasser . . . ? . . .

¹⁷ Jeg har kjent broder Neville i årevis, og hans elskverdige, lille kone, selv før de ble gift. Og de årene jeg har kjent ham, har han ikke forandret seg det minste, bare steget høyere i Gud. Det er alt. Men han er til å stole på. Vi elsker ham nå som pastoren. Han har vært der i årevis, og vi håper han blir der inntil Jesus kommer, om det er Herrens vilje.

¹⁸ Og vil du bare si noen ord til folket, broder Neville?

¹⁹ [Broder Neville sier, "Vel, jeg er veldig glad for å være her i selskap med denne gode Guds mann, som det har vært mitt privilegium å få ha samfunn med i disse ti årene. Jeg vet ikke om jeg har vært en bra Gehasi, eller ikke, men jeg har prøvd å bære staven for denne Guds mann. Han er mer enn en venn for meg. Han har, på en måte, vært en far i Evangeliet, for meg, også, selv om jeg er litt eldre enn ham.

20 ["Men, videre, er jeg så glad, også, for å være i dette møtet. Noe fikk tak i meg her nede i Southern Pines, så jeg liker dette stedet virkelig godt. Og det har gledet meg umåtelig mye. Jeg vet at Gud hadde en finger med i at jeg fikk mulighet til å komme hit og være sammen med broder Branham i dette møtet. Så, jeg har gledet meg så mye over å være her, at ting bare har ordnet seg så glatt og så underfullt, at jeg kan bare ikke prise Herren nok, i kveld, for alt dette.

21 ["Men, fremfor alt, sa jeg, da jeg kom hit, at det er én ting som er høydepunktet for hele møtet for meg, og det er dette Guds Ord. Amen. Jeg ville ikke. . . Hvis jeg aldri ser en person bli helbredet, hvis jeg aldri ser noen be for de syke, hvis Gud bare fortsetter å gi meg Sitt Ord, er det glede som fyller min sjel, og kommer fra fotsålen til toppen av mitt hode, dette Herrens Ord. Og, amen.

22 ["Jeg har gledet meg over at Gud har velsignet denne tiden til Guds tjener og profet. Og jeg har følt Velsignelsen komme fra ham til meg, så jeg er glad for at jeg har fått være her. Jeg håper dere alle har følt det samme som jeg har, i disse møtene. Gud har virkelig velsignet Sin tjener her nede på dette stedet. Grunnen til at jeg vet det, er at han uttrykte det for en stund siden. Og store og mektige ting som vi har i Tro, i kveld!

23 ["Rettere sagt, lærer Bibelen oss, at vi ikke trenger å ha ting synlig. Alt vi trenger, når vi ber, er å tro, og vi har allerede fått det. Amen. Jeg har dem nå, fordi det er slik Bibelen sier det er. Og jeg gleder meg over det, fordi Gud gjør disse underfulle tingene gjennom denne, vår pastor, Guds tjener og profet, broder Branham. Og må Herren alltid velsigne ham og fortsette å holde ham på denne Veien. Priset være Herren!"—Red.]

Gud velsigne deg, broder Neville, av hele vårt hjerte.

24 Nå, du vet, når du drar på en piknik, hvis noen peilet ut et lite tre et eller annet sted, vel, kan du ikke, vet du ikke om det fortsatt er der eller ikke, ser dere, fordi det er bare satt ned, peilet ut, eller noe. Men når du vet at det er en gammel eik som bare har stått stodig, kan du godt tenke deg å sette deg under det treet og hvile. Det er broder Neville, akkurat den samme hver dag, bare fortsetter rett videre. Så jeg er så glad for det.

25 Vi har—har en annen broder her, en liten pastor, en av søstermenighetene til vår menighet der nede. Hvis han ikke kommer opp, ønsker jeg at han skal reise seg, broder Junior Jackson, enda en metodist fylt med den Hellige Ånd. Junior Jackson, hvor er du? Broder Junior Jackson, en metodist, fylt med den Hellige Ånd. Her er han, rett *her*, broder Jackson. Ønsker du å si noe, eller noe du vil si? Ja vel.

26 En annen her er broder Palmer, en annen av våre brødre her. Vil du bare reise deg, broder Palmer? En pastor nede fra Macon, Georgia, er en av våre venner.

27 Og broder Fred Sothmann, jeg vet han er her. Han er en av våre tillitsmenn i menigheten. Hvor er du, Fred? Et eller annet sted her inne, sitter helt bakerst.

28 Broder Banks Wood, hvor er du, broder Banks? Han er en av våre tillitsmenn, over *her*.

29 Broder Banks var Jehovas Vitne, vet dere. Og han kom inn på møtet, og han hadde med seg en invalid gutt, David, foten hans var vridd oppover, på grunn av polio. Og jeg var i et teltmøte, og først hadde han sett... Han var der i—i Dallas, den kvelden... eller, Houston, da den Hellige Ånd kom ned i form av det Lyset, og de tok bilde av Det. Broder Woods var der. Så, jeg kjente ham ikke da. Og så fikk han spart nok penger. Han er en entreprenør. Han kom på det neste møtet. Jeg dro utenlands, derfra, og dro til det neste møtet. Han hadde med den invalide gutten sin, og polio. Og mens vi var... Jeg stod der under salvelsen av den Hellige Ånd, gikk bakover over folkemengden, talte til ham. Fortalte ham om det hele. Sa at han skulle reise seg.

30 David, hvor er du? Er du her, i kveld? Ja. Gutten som var invalid, det er ham. David, hvis folket ikke tror at Gud kan helbrede en mann som har foten vridd oppover av polio, og slikt, ønsker jeg at du bare går ut der, bare et øyeblikk, vis dem hvordan du kan gå. Ja. Ja. Her, ikke for å lage en offentlig forestilling, men bare et vitnesbyrd. Der, ser dere, ikke engang en halting eller noe annet, fullkommen normal og frisk. Skjønner? Det er virkelig, virkelig fantastisk, hva vår Herre kan gjøre. Nå, hvis Han vil gjøre det for ham, ja, vil Han gjøre det for noen andre. Skjønner? Så, ja visst, det er bare om vi kan få den slags tro.

31 Nå, selvfølgelig, kjenner dere alle, broder Ben her nede. Han bare... dere vet, denne mannen som dere kan høre over alle andre, si, "Amen." Jeg vil fortelle dere litt. Jeg liker ikke å fortelle dette om ham; hans kone sitter der. Vi elsker alle Ben. Og dette var før han ble gift. Jeg var ute på Vestkysten. Og den gutten er fra sørlige Indiana.

32 Jeg var der ute på Vestkysten, og bare forkynte i vei, en kveld oppe i, San Fernando Valley, i den dalen, med baptistfolket, stort telt fullt av folk. Nå, de er liksom litt dannede mennesker, vet dere. Og jeg bare forkynte i vei. Straks hørte jeg et vræl; svart hårmanke, som ristet, som—som—som—som en meksikaner; to store føtter som stakk opp i været; hendene hans som *det*. Jeg stoppet. Jeg sa, "Ben, hvordan i all verden havnet du her ute?" Der var han.

33 Gud velsigne deg, Ben. Du trenger ikke annet enn å bare reise deg, bare reis deg, du og din kone. Vi ønsker bare at folket skal få... Broder Ben, det er han som har stått for alle "amenene" her nede i *dette* hjørnet her. Gud velsigne

dere. [Broder Ben Bryant sier, “Ønsker alle bønnene deres. Vi regner med å dra tilbake på misjonsmarken, om ikke altfor lenge, inn i fjellene, broder Branham.”—Red.] Amen. Gud velsigne deg.

³⁴ Broder Way, en annen misjonær, som prøver å komme i vei til misjonsmarken. Han er sammen med oss, i kveld. Vi kjenner ham. Han har holdt til nede hos oss en stund. Hvor er du, broder Way? Er du i møtet? Rett *her*, og hans kone. Og nå, sier jeg dere, at krigen mellom England og Norge er avsluttet. Han er en engelskmann, og hun er en nordmann. Den er helt over. Elskverdige mennesker. Ja, sir. Krigen er helt over.

³⁵ Broder Boze var nede, forleden kveld, og viste filmen sin, og sa, “Åh, vel,” sa han, “det er en kvinne...” Det er søster Sothmann. Og skulle ønske jeg fikk henne til å reise seg, med Fred, her inne et eller annet sted. Elskverdige mennesker. Og hun er en nordmann. Selvsagt, broder Boze er en—er en svenske. Og han sa, “Hm! Hm!” Dere vet hvordan Joseph gjør. Sa, “Det er en dame her, en søster,” sa, “hun er en nordmann.” Sa, “Selvsagt, hvis du ikke kan være en svenske, er det bra å være en nordmann.”

³⁶ På utsiden, så han bort på meg. Og jeg sa, “Selvsagt, Joseph, det er virkelig leit at ikke alle sammen kan være irske, irlendere.” Så vi har alle humoristisk sans der nede.

³⁷ Broder Higginbotham, hvor er du? Rundt her et eller annet sted, vel, en annen gudfryktig mann nedenfra oss. En som var en tillitsmann i menigheten der nede, år etter år. Og hans venn, søster Arganbright, søster Ruth Arganbright, rett her. Jeg tror hun sitter her ute i midtgangen. Reis dere opp. Hvor mange kjenner Minor Arganbright? En av visepresidentene i Full Gospel Business Men, kusinen hans.

³⁸ Åh, du! Hvis jeg har glemt noen av dere folkens! Jeg, jeg er stolt av dere, alle sammen. Jeg er glad dere er her oppe sammen med oss. Vi vet ikke om, alle som kommer og går.

³⁹ Broder og søster Dauch sitter der, også, og søster Brown, broder Brown.

⁴⁰ Broder McKinney, en annen metodistpredikant med den Hellige Ånd. Hvor er du, broder McKinney? Hvor er du, rundt her? Han er oppe fra Ohio. *Her*, langt bak her, en annen helstøpt, født i dette Ordet, rystet ut metodist. Det er riktig. Nå, døpt i den Hellige Ånd, beveger seg videre for Gud.

⁴¹ Pat Tyler, en annen av mine bestevenner sitter her borte. Broder Pat, reis deg. Dere kjenner kanskje alle Pat Tyler. Takk, broder Pat. Gud velsigne deg. Han var en kriminell, en revolvermann, drapsmann. Gud frelste ham og gjorde ham til en hellig. Haiket tvers over landet, for å følge møtene og slikt.

42 Vet dere hva jeg tenker om disse menneskene, om hvor de kom fra? Jeg tenker på Hebreerne, det 11. kapitlet, "Ble gjennomsaget, og flakket omkring i geiteskinn og saueskinn, verden var dem ikke verdt." De bærer alle sitt vitnesbyrd.

43 Tom Simpson, hvor er Tom? Kom han opp? Jeg trodde jeg så bilen hans her ute. Ham og hans familie, jeg trodde han var her. Kanskje jeg tok feil. Ja. Dupper opp-og-ned som et napp på et fiskesnøre der ute, "dunk-dunk," som det. Ja vel.

44 Herren velsigne dere alle. Vi er glade for å være her. Her er andre fra Georgia, ulike steder. Og vi er glade for at dere alle er her, og for å møte våre gamle venner.

45 Ser jeg på søster Peckinpugh fra Chicago? Jeg trodde det. Og søster Little, og ved siden av henne, og—og søster D'amico, kjære, elskede mennesker fra Chicago, den gruppen av kvinner som har vært veldig kjære for meg.

46 Og andre sitter her. Broderen, jeg kan ikke engang komme på navnet hans, og nede fra Georgia et eller annet sted. Jeg... Alle som, åh, du store, de har liksom bare holdt seg i nærheten her. Vi er glade for å være i dette fellesskapet.

47 Gamle broder Bosworth pleide å si til meg, han sa, "Broder Branham, vet du hva fellesskap er?"

Jeg sa, "Jeg tror det."

48 Sa, "Det er to karer i bare ett skip." [Ordsspill på det engelske ordet for fellesskap som er "fellowship"—Ovs.] Så der har vi det, men vi har fellesskap. Herren være nådige mot dere.

49 Takk for alt dere har gjort. Jeg vil skrive ett av disse, dette møtet, ned på listen min, som en av milepælene i løpet av min tjeneste, for deres fine samarbeid, disse fine brødrene og søstrene, og alle er så imøtekommande. Føler meg helt hjemme, så jeg har forkynt meg selv hes.

50 Nå, broder Ned Iverson kommer til å fortsette møtene etter meg, nede i—i Columbia's, nede med broder Bigbee. Broder Ned, er du til stede, i kveld? Jeg vet ikke om... Ja, helt bakerst. En presbyterianer, fylt med den Hellige Ånd. Hm—hmm.

51 Og Dr. Lee Vayle og hans kone, kjære, elskede venner av meg. Broder Vayle har arbeidet med meg i møtet, en kjær venn. Jeg antar at disse mennene har blitt presentert og slikt. Er du her, broder Vayle? Er du i bygningen, i kveld? Helt bakerst. Herren velsigne deg. Søster Vayle, hvor er du? Jeg fikk ikke gjort annet enn å vinke til deg. Gud velsigne deg, søster. Vi er så glade for å ha dem alle her.

52 Og be alle sammen for meg nå. Og jeg beveger meg bare videre ved tro, og tror at, vi kan se Herrens Komme, når som helst. Jeg vet ikke akkurat hvordan, når, hvor, men jeg ønsker å være rede når Han kommer. Og noen ganger kan jeg tro det kan være på *denne* måten, og kan være på den andre måten. Men,

uansett, ønsker jeg å være der når Han kommer. Jeg ønsker å reise med Ham. Nå, det er min ambisjon. Og ikke bare ønsker jeg å reise; jeg ønsker at alle mine venner, og jeg ønsker at alle mine fiender, skal reise, også. Jeg ønsker at alle skal reise.

⁵³ Jeg hadde den lille visjonen, eller, jeg vil ikke kalle det en forvandling. Jeg har aldri hatt en visjon på den måten. Jeg stod der oppe og så på det, så tilbake på meg selv, her nylig. Mange av dere leste om det i magasinene og slikt. Venner, dere—dere kan ikke tillate dere å gå glipp av det. Bare ikke gjør det.

⁵⁴ Nå, det er der et sted. Jeg var der akkurat som jeg er her, så tilbake på meg selv. Jeg har hatt visjoner. Jeg vet hva visjoner er. Hvis det var en visjon, var det den merkeligste jeg noen gang har hatt. Og jeg så menneskene, folk som har gått bort. Jeg så dem der. De gamle var unge. Og de stod der, mennesker akkurat som jeg er, bare uten synd. Det var hinsiden fullkommenhet. Storslagent! Du—du kan bare ikke beskrive hva det var.

⁵⁵ Og da jeg skjønnte at jeg måtte vende tilbake, var det bare én ting, som gjorde at jeg ville vende tilbake, å prøve å overbevise folk. Hva enn du gjør, ikke gå glipp av det. Ikke gå glipp av det. Ikke gå glipp av det. Du kan ikke tillate deg å gå glipp av det. Alt annet, la alt annet fare, men gjør deg rede for det, ser dere, hva enn du gjør.

⁵⁶ Jeg vil reise ut på misjonsmarken nå, om Herren vil, denne vinteren, når jeg kommer tilbake fra disse turene, så vær i bønn for meg. Fordi, her er det enkelt, en gang iblant ser man en ond ånd komme inn i et møte og prøver å forstyrre. Men på de stedene, er det heksedoktorer og djevler. Du bør vite hva du snakker om. Ja så visst. Fordi, de er demoner, og de vil utfordre deg med én gang. Men, åh, hvor, ikke én gang. . . Jeg sier det med hånden her på min Bibel. Ikke én gang, og dere vet dere kan forestille dere hvor mange ganger verden rundt det har blitt utfordret, uten at Gud har kommet inn på scenen og dratt forhengene til side, og vist Seg Selv, som Gud, akkurat den samme som Han var på Elias tid. Han er fortsatt Gud. Ja. Ikke én gang. Det er grunnen til at jeg. . .

⁵⁷ Noen av dere, noen forkynnere, kom og ba meg om å komme til stedene sine. Jeg ventet til jeg føler meg ledet til å dra. Så hvis jeg kommer, kommer jeg bare i mitt eget navn, hvis jeg kommer på den måten, bare for å være din venn. Men når jeg føler meg ledet til å komme, da kan jeg komme i Herren Jesu Navn. Setter foten ned fra flyet, det tilhører meg. Amen. Jeg tar over det hele, i Jesu Kristi Navn. Da kommer du til å møte Ham der ute da, fordi du er Guds ambassadør da. Men nå, når en eller annen menighet sender deg, eller, en venn ringer etter deg, eller noe, drar du bare, på antakelser igjen. Du store, antakelser! Jeg antar at dere er lei av å høre på det.

58 La oss nå slå opp i den nådige gamle Bibelen. Og før vi gjør det, la oss be. Ser dere, vi snakket, og—og så videre, og la oss nå konsentrere sinnene våre om Ham nå i de neste minuttene.

59 Vår Himmelske Far, vi takket folket for deres vennlighet, og deres dype, sjenerøse følelser for oss, og hvor vi setter pris på dem. Og nå, Far, vil vi takke Deg, fremfor alt, for det er Du, Herre, som har gjort dette. Det er Du som har velsignet oss og latt oss sitte sammen på Himmelske steder i Kristus. Satan ville ha forstyrret og—og ødelagt møtet vårt. Men Du bare elsket oss så høyt, at Du bare lot oss alle få samles sammen og ha fellesskap rundt Ordet. Og vi setter så pris på det, Gud. Selv om jeg er litt hes på grunn av en overanstrengt stemme, Herre, har jeg bare hatt en underfull tid, og følt Din Ånd velsigne min sjel. Ordet, venter ikke på noe, bare flyter som elver, til jeg bare må sette meg ned. Gud, jeg er så takknemlig for det.

60 Og må vår broder Parker, og hele staben hans, og dette stedet som inviterte oss, Herre, må de bli velsignet. Gi dem tusenvis av sjeler. Hør, når de ber for de syke. Hør deres bønner, Herre, og helbred de syke. Og når de prøver å gjøre noe i Ditt Navn, gi det ære, Herre. Gi dem Åndens frukter. Og... Og gi dem deres hjertes dype lengsel, Herre, sjeler som lønn. Så, på den Dagen da vi står der fremfor Deg, må sjelene komme overalt fra, og kaste armene sine rundt denne kjære, gudfryktige mannen og staben hans, "Hvis du ikke hadde holdt deg på misjonsmarken, broder Parker, ville vi ikke ha vært her." O Gud, vi vet at det er det oppriktige ønsket til enhver sann Kristi tjener, vite at de kan lede stakkars, fortapte mennesker til en frelsende Kristus. Takk for alt sammen.

61 Og nå, Herre, vi ber nå at Du må velsigne hver enkelt. Og velsign møtene som kommer, overalt. Gå med alle hjem. Vær med dem når vi drar, i kveld, for å dra til våre forskjellige hjem. Vær med oss på veien. Vær ved rattet. Hold fienden borte fra oss, Herre. Og jeg ber om at Du må gi disse tingene.

62 Gi oss nå våre hjerters ønsker, ethvert bønnebegjær, i kveld. Og mitt er, Herre, at Du må bryte Livets Brød til oss igjen, i kveld. Er det noen her som ikke er frelst, frels dem. Noen som trenger den Hellige Ånd i dåpen, må Den komme i kveld. Noen syke; helbred dem. Noen slitne; gi dem glede. Gi det, Herre. Velsign Ditt Ord nå mens vi leser Det, og må Forfatteren gi oss sammenhengen. Vi ber i Jesu Navn. Amen.

63 Johannes, 1. kaptittel, 35 til 41, ønsker å lese disse kjære Ordene.

Og dagen etter stod Jesus der igjen, sammen med to av disiplene sine;... (Unnskyld meg)... Johannes der igjen, sammen med to av disiplene sine;

Og mens han ser på Jesus som kom gående, sa Han, Se der Guds Lam!

Og to disipler, de to disiplene hørte ham si dette, og de fulgte etter Jesus.

Da snudde Jesus seg, og så dem følge etter, og sa til dem, Hva ønsker dere? De sa til ham, Rabbi, (det betyr, Mester,) hvor bor du?

Han sa til dem, Kom og se. Og de kom og så hvor han bodde, og de ble hos ham den dagen: det var nå omkring den tiende time.

En av de to som hadde hørt Jesus eller . . . Johannes tale, og som fulgte ham, var Andreas, Simon Peters bror.

Han finner først sin egen bror Simon, og sa til ham, Vi har funnet Messias, som betyr, Kristus.

Og han tok ham med til Jesus. Og da Jesus så på ham, sa han, Du er Simon sønn av Jona: du skal kalles Kefas, som betyr, En stein.

⁶⁴ Må Gud nå legge Sin velsignelse til dette Ordet. Nå, ønsker å ta, i kveld, om Herren vil, ut ett lite, ut ett—ett ord, to ord jeg ønsker å bruke derfra. De to ordene jeg ønsker å bruke er “nød” og “overbevist.”

⁶⁵ Nå, som vi vet, og det gjør vi alle, at vi nå ser en stor avkjølning, rundt i nasjonene. Da jeg begynte, var det stor stas med møtene. Folk var i bønnemøter, overalt. Kritikker, aviser skrev kritikker om meg. En kvinne kjørte tre tusen miles i en taxi, bare for å komme til møtet i Canada. De har ikke det engasjementet lenger. Det ser ut til at det har blitt et frafall. Og ser ut til at de er ikke mye engasjert, ikke så mye, i alle fall, ikke så mye som de burde være. Veldig lite engasjement.

⁶⁶ Nå, omtrent det eneste engasjementet vi har, er ikke de møtene som holder på hele natten. Da, jeg—jeg oppholdt meg på plattformen en gang i åtte dager og netter, uten å forlate det, for å prøve å be for alle menneskene. Og på slutten, var det førti-og-noen tusen mennesker som ventet på å bli bedt for. Skjønner? Klarte det ikke. Men de tok en gruppe *denne* veien, og gikk inn i skogen; de tok en gruppe *denne* veien, og gikk inn i skogen; forkynnere ba folket igjennom til dåpen i den Hellige Ånd. Klarte bare ikke å hvile før de hadde mottatt den Hellige Ånd.

⁶⁷ Unnskyld meg. Jeg sa førti-to tusen. Jeg tror, hvis dere slår opp i magasinet, var det tjue-åtte tusen, var det, som ventet fortsatt. Milevis rundt Jonesburg, var det ikke engang et sted du kunne leie. Og teltbyer kom opp, og alt mulig. De har ikke det engasjementet lenger. Skjønner? Vekkelsesildene dør ut.

⁶⁸ Engasjert, er nå, “Bare kom og bli medlem av menigheten.” Eller, et stort engasjement er, “Støtt en radiomisjon, eller en fjernsynssak, og gjør det til et slags show,” og for—for det gode, selvfølgelig, ja visst. Store bygninger, bygger store

skoler, og så videre, som det. Det ser ut til at det er engasjementet nå. Har på en måte mistet visjonen om bønne og nødingen, og det de hadde før. Det er noe som har skjedd. Jeg skulle gjerne bare ha visst hva det var. Og nå ser de ikke ut til å være engasjerte.

⁶⁹ Du kan besøke *denne* menigheten, eller kalle folk til alteret, og det pleide å være slik at de nesten løp opp til alteret. Og jeg har opplevd ganger da jeg forkynte, og selv før jeg fikk avsluttet talen min, var alteret og opp-og-ned midtgangene fulle av mennesker. Jeg har sett ganger da den Hellige Ånd har beveget Seg ut over forsamlingen, og—og forutsagt og fortalt noe til noen, og folket undret seg og bare besvimte rett i setene sine.

Det er noe som er galt et eller annet sted.

⁷⁰ Gjør fortsatt det samme. Fortsatt det samme Evangeliet. Jeg har ikke forandret det minste siden jeg begynte. Jeg begynte bare med det nakne, bare Guds Ord, og jeg har holdt meg rett på Det, hele tiden siden. Tretti-to år har jeg vært bak talerstolen, og har aldri tatt noe tilbake eller forandret noe; legger det frem akkurat slik jeg begynte. Jeg kan ikke ta det tilbake. Det er Guds Ord. Og—og hvis jeg sier Det akkurat slik Det står *her*, må jeg si det samme neste gang, for *Her* er det slik det er skrevet *her*. Skjønner? Så, kan bare ikke gjøre noe annet med Det. Og den Hellige Ånd gjør fortsatt det samme.

⁷¹ Så, det ser ut til at det ikke er nok engasjement. Nå er jeg...lurer på hvorfor, hvorfor er det ikke det engasjementet som det pleide å være? Det er, jeg tror grunnen til at om det ikke er så mye engasjement som det pleide å være, er at de ikke er så overbeviste som de pleide å være. Du må være overbevist før du kan få nød.

⁷² Ikke nød, man bruker tiden nå, istedenfor evangelisering og å prøve å gjøre noe, ønsker alle en kjempestor skole, eller et kjempestort et eller annet så de kan undervise, og—og få forkynnere til å få bedre talerstol-manéer og så videre.

⁷³ Vet dere hva jeg tror? Jeg tror ikke at folket er overbevist om at Jesus kommer snart. Jeg tror ikke at de er overbeviste om at Han kommer i denne tidsalderen. Og jeg tror at det er grunnen til at de ikke har nød, fordi de ikke er fullstendig overbeviste. Riktig. De er ikke overbeviste om at Han er med dem. Hvis de var det, ville de ha kommet tilbake til Ordet. Det er riktig. Og nå kan mange mennesker misforstå det.

⁷⁴ Kjærlighet, kjærlighet er—er disiplin. Du må disiplinere folk, hvis du elsker dem. Hvis den lille jenta di satt ute i veien, som jeg sa denne morgenen, og lagde sølekaker; hvis du virkelig elsker henne, ville du ha fått henne vekk fra veien.

⁷⁵ Hva om din kone sa... John et eller annet, hva enn navnet ditt er, vet dere, du bare lar henne stikke av med en eller annen mann, fordi du sa, "Velsigne hennes lille hjerte! Hun

ønsker å gjøre det. Og jeg bare elsker henne så mye, jeg vil la henne gjøre det.” Du ville ha vært et dårlig eksemplar av en ektemann. Hun burde kvitte seg med deg, og få tak i noen som elsker henne, som vil ta hånd om henne. Jeg mente det ikke på den måten, for du kan ikke gjøre det.

⁷⁶ Men hva prøver jeg å komme frem til? Er dette, at, hva om Gud hadde sagt til Eva, “Stakkars lille Eva. Du vet, du er Mitt barn. Jeg—Jeg—Jeg. . . Du mente ikke å gjøre det”? Selvfølgelig, mente hun ikke å gjøre det. Så visst, gjorde hun ikke det. Men hun gjorde det. Og vi vet hun gjorde det. Vi ser resultatene av det ennå. Men, ser dere, Han—Han elsket henne, og Han—Han måtte holde Sitt Ord til henne.

⁷⁷ Og Gud må holde Sitt Ord til oss, så vi må adlyde Hans Ord. Og når vi adlyder Hans Ord, og så ser Ham stadfeste det Han sa Han ville gjøre, så blir vi overbeviste, riktig, om at Ordet er riktig. Nå, når vi finner ut, bringer vi. . .

⁷⁸ Her for ikke lenge siden, denne store evangelisten mot en muhammedaner, dere leste det i avisen, slik jeg gjorde. Denne muhammedaneren utfordret evangelisten, at, “Jesus Kristus var en mennesketilbedelse; at folk fulgte en mann.” Han trodde på den samme Gud som evangelisten gjorde, men sa, “Jesus er ikke Hans Sønn. Det er bare en menneskelagd tilbedelse.” Og evan-. . . Han utfordret evangelisten, sa, “Bibelen sier at de gjerningene som Han gjorde, Kristus, vil også Hans etterfølgere gjøre.” Han sa, “Nå, jeg vil hente inn tretti syke mennesker, og du henter inn tretti syke mennesker, og jeg vil helbrede det samme som deg.” Skjønner? Og evangelisten flyktet. Han la på sprang.

⁷⁹ Og hvis jeg hadde vært evangelisten, tror jeg, hvis jeg ikke hadde hatt nok tro til å gjøre det, ville jeg aldri ha latt den vantro stå der. Jeg ville ha sagt, “Jeg kjenner noen i vår krets som har tro nok til å gjøre det.”

⁸⁰ Hvorfor? Du må være overbevist, først, om at det er Gud, da vet du hvor du står. Det er sant. Overbevist, først, så får du nød. Selv om folk hevder at Gud er med dem, men de er. . . Det er ikke alt. . . Mor pleide å si, “Handlinger taler høyere enn ord.” Ja visst, er det slik. Du må gjøre det, tro det, bli overbevist, og så vil du få nød.

⁸¹ Jesus sa, “Hvis du elsker Meg, fø Mine får.” Nå, det er der jeg tror vi har sviktet mye, er å fø Hans får. “Hvis du elsker Meg, fø Mine får.” I dag, er det nesten, “Klipp mine får.” Få dem inn på et sted og ta alt de har, og få dem til å pantsette hjemmene sine, og alle pensjonspengene sine, og alt annet. Snakk om klipping! Jesus sa aldri det.

Broder Parker sa, denne morgenen, “Gud elsker Sitt folk.”

⁸² Han elsker Sine får. Han sa, “Fø dem.” Og får må ha Fåremat. Og Han sa aldri, “Utdann Mine får.” Han sa, “Fø dem,” ikke utdann dem. “Fø dem. Gi dem, gi dem Fåremat.”

⁸³ Hva er Fåremat? Livets Brød. Jesus er Livets Brød, Evangeliet, Sannheten. Forkynn Det uten å gå på kompromiss. Da vet du at når du må svare på Dommens Dag for deres sjel, som en forkynner av Evangeliet, at du kan stå og si, "Det var det som var skrevet i Ordet." "Fø dem med Sannheten. Fø Mine får."

⁸⁴ Da Johannes hadde så nød, at han visste at Messias ville komme i hans tidsalder. Johannes Døperen visste det, så han visste at Messias ville komme i den tidsalderen som han levde i. Men da han kom ut av ørkenen, startet han aldri noen skoler. Han startet aldri noen høyskoler. Han startet aldri noen organisasjoner. Hvorfor? Han var overbevist om at Messias ville komme i hans tid. Hans Mat, hans Budskap, hans handlinger, vitnet om det.

⁸⁵ Og vi tror at Han kommer i denne tidsalderen. Hvorfor ønsker vi å samle i lader? Hvorfor skulle vi ønske å gjøre, bygge millioner av dollar inn i skoler og bygninger, og så si at Jesus kommer? Ja, folk vet bedre enn det. De vet du snakker om noe du ikke tror på. Praktisere det vi forkynner. Riktig. Nå må vi gjøre det.

⁸⁶ Johannes var helt sikker. Da han ble født, visste han at han hadde en merkelig fødsel.

⁸⁷ Vi vet alle hvordan Sakarias så Engelen. Og det må ha vært en påkjenning for det gamle paret. Sakarias var en gammel mann, og Elisabeth var en gammel kvinne, men de hadde trodd at—at Gud en dag ville gi dem en baby. Hun var ufruktbar. Og vi vet da Johannes ble født, den underlige fødselen, og å vite at han ville bli Guds tjener, måtte ha vært vanskelig for det gamle paret. For de visste, ifølge livets tid, at de ikke ville få oppleve å se gutten komme inn i sin tjeneste.

⁸⁸ Og Johannes' far var prest. Men istedenfor at han gikk, med kallet, ned til seminaret som hans far kom ut fra, han kunne ikke gå ned dit. Han kunne ikke ta sjansen på det. Han kunne bare ikke bli blandet sammen med det. Fordi, han hadde sett, i Skriften, at han skulle bli, "røsten av en som roper i ørkenen." Han så at han skulle bli, "budbæreren som skulle gå foran Messias." Og han måtte være sikker på det. Og han ventet i ørkenen inntil han ble overbevist, og så fikk han nød. Han var overbevist. Han ønsket å, han ønsket å bli. Han var så sikker på det, at han ville se Jesus, inntil han sa dette, "Der, Han står iblant dere nå. Det er Én iblant dere, Som dere ikke kjenner." Åh, jeg liker det!

⁸⁹ Det er Én iblant oss, i kveld, men jeg er glad vi kjenner Ham. Og jeg tror Han er den Ene som vitner. Den mektige Hellige Ånd vitner om at Jesus kommer snart, for det er ifølge Ordet, og alle tegnene er oppfylt. Vi er i endetiden.

⁹⁰ Han ville ikke si om Ham, gjøre noen feil, så han holdt seg i ørkenen inntil han var overbevist om at han ville vite hva

Messias var. Og Gud fortalte ham hva slags tegn han skulle se etter, når han så Messias. Så da han så Ham, og så tegnet som skulle følge Ham, ble han overbevist om at det var Ham. Han sa, "Jeg vitnet om at det var Ham." For, Gud, Som hadde fortalt ham, og forutsagt ham ved profeten, syv hundre og tolv år før han ble født, "Han var røsten av en som roper i ørkenen, 'Rydd Herrens vei, og gjør Hans stier jevne.'" Og den Gud som hadde forutvalgt ham, og forutbestemt ham til jobben, han ventet på den Gud inntil han hørte fra den Gud. Amen. Da den Gud fortalte ham hva som skulle skje, ble han overbevist. Da han så tegnet, sa han, "Der er Han." Amen.

⁹¹ Om vi bare kunne være så oppriktige! Om vi kunne vente ved alteret, ikke få en eller annen liten følelse og hoppe opp og løpe bort, men bli der. Uansett hva som skjer, bli der inntil du er fullkomment overbevist ved kraften av Hans oppstandelse, at den Hellige Ånd har fått taket på deg og holder deg, og du er en ny skapning i Kristus. Bli der inntil du er død og oppreist igjen, da vil du ikke gå til dåpsvannet som en hykler. Du vil gå dit, og du vet at Han—Han døde for deg, og du døde med Ham. Nå går du ned, for å bli oppreist med Ham igjen; vis verden at du tror at Han døde og stod opp igjen, og du er død med Ham, og er allerede oppreist igjen. Og nå kommer du til å sitte på Himmelske steder, og spise Fåremat. Riktig.

⁹² Andreas, denne store som vi taler om, broren til Simon, han ble hele kvelden, inntil han ble overbevist. Mens han gikk langs elvebredden, sa Johannes, denne store profeten stadig, "Det er En! Tiden er for hånden. Alle dere generasjoner av slanger i gresset, ikke si ved dere selv, 'Jeg tilhører *dette*, og jeg tilhører *det*. Vi har Abraham til vår far.' Jeg sier dere, at Gud er i stand til å oppvekke barn for Abraham av disse steinene." Åh, han bare la ned, øksen ned ved roten av treet.

⁹³ Ser dere, Johannes var en ørkenmann. Se hva han snakket om: økser, trær, slanger. Skjønner? Det var det han var vant med, der ute i ørkenen. Og han sa, "Øksen ligger allerede ved roten av treet, og hvert tre som ikke bærer god frukt vil bli hugget ned og brent." Slo øksen mot treet; kuttet vekk slangehoder, og alt mulig. Han var en ørkenmann.

⁹⁴ Ikke rart Jesus sa, "Hva gikk dere ut for å se?" Den *Glemte Saligprisningen*, som jeg talte om. Da Han gikk over fjellet, sa han til disiplene til Johannes. "Hva gikk dere ut for å se, en mann kledd i fine klær?" Han sa, "Det er slike som de kaller, 'Doktor, hellig fader.' Og de kler seg i myke klær. De kysser babyene, og vier de—de unge, og begraver de gamle. Han håndterer en pennekniv." Hva vet en slik mann om et tohånds-Sverd ute på slagmarken? "Gikk dere ut for å se en?"

⁹⁵ Noen sa, "Gikk dere da ut for å se et siv som svaier med en hvilken som helst vind, eller en hvilken som helst liten

gruppe som kan komme, og forandre deg fra *dette* til *det*, og *dette* til *det*?" Ikke Johannes. Han var overbevist. Han—han visste hvor han stod. Han kjente sin posisjon. Rystet ikke Johannes rundt. Nei, nei.

⁹⁶ Sa, "Hva gikk dere ut for å se da, en profet?" Han sa, "Og Jeg sier dere, større enn en profet. Han er mer enn en profet."

⁹⁷ Så Johannes var overbevist, og han begynte å forkynne. Og Andreas hadde vært med på møtene. Og så da Jesus kom forbi, og Andreas og en annen disippel var der, pekte Johannes, og sa, "Se Guds Lam som tar bort verdens synd." Og de fulgte Ham.

⁹⁸ Jeg liker det. Jeg skulle ønske jeg kunne ha så mye kraft i min forkynnelse. Når jeg sier, "Se Guds Lam som tar bort verdens synd," og enhver person ville følge etter Ham. Du store! La meg. . .

"Hvor finner jeg Ham, broder Branham?" Jeg kan vise deg.

⁹⁹ For ikke lenge siden, var jeg i et Business Men's møte. Og jeg talte ute på Vestkysten. Og det var en kar som gikk bort til meg, og han sa, "Si meg, er ikke du en forkynner?"

Jeg sa, "Jo, sir."

Han sa, "Hva gjør du med disse forretningsmennene?"

Jeg sa, "Jeg er en forretningsmann."

Og han sa, "Hva slags forretninger er du i?"

Jeg sa, "Forsikringsforretninger."

Han sa, "Hva slags forsikring?"

Jeg sa, "Forsikring." [Ordet "forsikring" er "insurance" på engelsk, ligner på "assurance" som kan også oversettes med "visshet" på norsk.—Ovs.]

Sa, "Hva slags?"

¹⁰⁰ Jeg sa, "Salige visshet, Jesus er min." Jeg sa, "Hvis du er interessert i en forsikringspolise, vil jeg gjerne snakke med deg om det."

¹⁰¹ En venn av meg, herr Snyder, kjær gutt, han kom opp til huset mitt. Og jeg kjente ham da jeg var liten, og vi gikk på skolen sammen. Han sa, "Billy, jeg ønsker å selge deg en forsikring."

¹⁰² Vel, jeg ble overtalt til å inngå en liten avtale en gang, om forsikring, og jeg gjorde det aldri igjen. Så han sa. . . Jeg sa, "Wilmer, jeg—jeg skulle gjerne, som deg, men," sa jeg, "Jeg—jeg har allerede forsikring."

Han sa, "Åh, har du?"

¹⁰³ Min kone så på meg som om jeg var en hykler. Hun visste at jeg ikke hadde noen forsikring, men jeg sa, "forsikring." Skjønner?

¹⁰⁴ Han sa, "Åh, det var leit, Billy." Han sa, "Hvilket firma er det med?"

Jeg sa, "Det Evige Liv."

Sa, "Jeg tror ikke jeg har hørt om det firmaet?"

Jeg sa, "Det burde du." Åh, jeg er overbevist om at det er riktig. Det er riktig.

¹⁰⁵ Så, Johannes forkynte og sa, "Der er Han, Guds Lam som tar bort verdens synd."

¹⁰⁶ Når jeg ser Ham bevege Seg over en forsamling, tar ut en synder, eller en syk person, og taler til dem, og vet at Det er selveste Gud. Og hvem som helst, som vet noe, vet at jeg ikke kunne gjøre det. Jeg ønsker å si, "Se Guds Lam som tar bort verdens synd."

¹⁰⁷ Jeg ønsker at folk, skal si, "Jeg tror det. Jeg omvender meg nå fra syndene mine. Jeg tror på Jesus Kristus." Åh, jeg ønsker å se dem gjøre det.

¹⁰⁸ Og disse disiplene la i vei etter Jesus. Og Han så Seg rundt. Han oppdaget dem. Og Han sa, "Hva søker dere?"

¹⁰⁹ De sa, "Rabbi," som betyr, "Mester, hvor bor Du?"

¹¹⁰ Han sa, "Kom og se." Så det er en underfull invitasjon. "Kom og se." Jeg liker det.

¹¹¹ Det var det Filip sa til Natanael, da Natanael sa, "Kan det komme noe godt fra Nasaret?" Han sa, "Kom og se."

¹¹² Så vi kommer, for å finne ut. Ikke sitt hjemme og kritiser. Kom, finn ut. Skjønner? "Kom, se for deg selv."

¹¹³ Nå, de sa det var kvelden, så Andreas ble hele natten. Åh! Det er en god måte. Han ble inntil han var overbevist. Det den Mannen hadde fortalt ham den kvelden, det Han hadde sagt til ham, eller det Han gjorde, det var noe som fullstendig overbeviste Andreas om at Han var Messias.

¹¹⁴ Grytidlig neste dag, antar jeg, grep han sin frakk og hatt, og la i vei, for Peter skulle fiske nede på elven. Og han sa, "Kom, se Hvem vi har funnet. Det er Messias." Han var overbevist. Da han var fullstendig overbevist om at det var Messias, fikk han nød for sin bror.

¹¹⁵ Det er det som er i veien, i kveld. Folk er ikke overbeviste om Budskapet. Folk er ikke overbeviste om den Hellige Ånd. Hvis du virkelig blir overbevist, så får du nød. Du vil gjøre alt du kan, for å gjøre alt hva du kan med det. Du sier, "Vel, broder Branham, jeg er ingen predikant." Vel, du kan gjøre noe, også.

¹¹⁶ Husker en gang jeg hadde et møte. Det var en gårdbruker som ble frelst og fylt med den Hellige Ånd. Og han hadde ikke noe annet enn sin opplevelse, og en lastebil. Men han transporterte så mange til møtet, han fikk tretti til fylt med den Hellige Ånd, før det...?..Hvorfor? Han var overbevist. Og da han ble overbevist, fikk han nød. Liten datter ble

helbredet. Vi hadde syke mennesker hver kveld, en lastebil full av dem, hentet dem overalt fra. Tretti fikk den Hellige Ånd. Skjønner? Han var overbevist om at Det var riktig, så fikk han nød for noen andre. Og vi er . . . Hvis vi er overbeviste om at Jesus kommer snart, vil vi ha nød for våre fortapte. Vi vil gjøre alt vi kan for å få ut Evangeliet.

¹¹⁷ Jakob holdt på hele natten, en natt, kjempet. Den kjempende prinsen, han kjempet hele natten. Han hadde gjemt seg for Esau *her* og *der*. Han var livredd, for ham. Og han hørte at Esau var på vei. Han satte sin kone over bekken. Gikk over på den andre siden og knelte ned. Dere vet, Gud kom ned og fikk tak i Jakob, og de kjempet hele natten. Så han—han var ikke fullstendig overbevist, til å begynne med. Men da Gud var ferdig med ham, var han overbevist. Ja. Han ble der og holdt på inntil han ble overbevist om at det var Gud.

¹¹⁸ Broder, han var ikke redd for Esau da. Krysset elven, og han var svak og haltet. Den verste stunden han kunne være i, så det ut som. Han—han var—han var så svak som han aldri hadde vært. Han hadde blitt lemlestet og alt mulig. Men Esau sa til ham, “Vil du la meg sende en hær for å hjelpe deg?”

¹¹⁹ Sa, “Jeg trenger ikke engang hjelpen.” Hvorfor? Han var overbevist om at den Gud, som han hadde fått tak i, kunne ta vare på ham. Halleluja! Hvis folk bare kunne gjøre det.

¹²⁰ Hvis du kan bli overbevist om at den Gud som tar tak i deg, ryster hjertet ditt, gjør deg til en ny skapning i Kristus Jesus. La sykdom, død, eller hva som helst annet komme, du er overbevist om at Han kan ta godt vare på deg. Ja visst. Amen. Jeg liker det.

¹²¹ Samgar, den lille karen vi snakket om forleden kveld, han hadde nød for familien sin. Ja, han visste de var sultne. Og filisterne kom opp, et tusen av dem, tror jeg, seks hundre og noe. Jeg tror, seks hundre av dem kom oppover veien, bevæpnede menn. Han hadde nød for familien sin, fordi de hadde sultet til døde den vinteren. Men han ble der, tenkte og studerte. Hva kunne han gjøre? Han ble der inntil han ble overbevist om at Gud holder Sitt løfte.

¹²² Nå, se hva han kunne ha tenkt. “Nå, her, min far Abraham, som jeg bærer omskjærelsens tegn i mitt legeme fra, fordi jeg tror Abraham var en Guds mann. Han var overbevist. Han forlot hjemmet sitt. Han forlot alt han hadde, for å tjene Gud. Og på fjellet den dagen, da han ofret væren istedenfor Isak, sa Gud til Abraham, ‘Fordi du gjorde dette, skal din ætt ta fiendens porter i eie.’” Det er riktig. “‘Din ætt, Abraham, lover Jeg deg. Jeg sverger på det.’” Halleluja! Åh, du store! Nå føler jeg meg religiøs. “Jeg sverger på det. Abraham, din ætt skal ta fiendens porter i eie.”

Nå kunne Samgar si, “Jeg er Abrahams ætt.” Amen.

¹²³ Og hvis Samgar kunne tenke det, som var Abrahams naturlige ætt, hva med i kveld, og vi er Abrahams Kongelige Ætt? Åh! Puh! Dere tror jeg er gal. Kanskje jeg er det. La meg være i fred. Jeg har det bedre på denne måten enn da jeg hadde det andre sinnet. Ja. Abrahams Kongelige Ætt! Menigheten er den Kongelige, lovede Ætten. Og hvis den naturlige ætten kunne fatte så mye mot, hva burde den Kongelige Ætten gjøre, med—med den Hellige Ånds Nærvær bare salver rundt omkring, og viser Seg Selv? Puh! Glory! Ja visst.

¹²⁴ Samgar sa, “Jeg er av Abrahams ætt.” Mens han begynte å tenke på det, “Gud sa til Abraham, jeg tror det, at hans ætt skal ta sine fienders porter i eie. Og der er de, marsjerende inn gjennom porten min.” Gikk bare frem, fikk tak i en oksedrivars stav. Nå, han stoppet ikke.

¹²⁵ Han ventet ikke for å lære hvordan duellere, eller sa, “Nå vent et øyeblikk. Jeg er den Kongelige Ætten. Jeg er Abrahams ætt. Jeg er omskjært. Så, du vet, alle disse filisterne er gode krigere. De har trent i lang tid. Jeg vil dra ned til seminaret og få min Ph.D. og L.L.D., og jeg vil lære hvordan duellere. Jeg vil lære katekismen, og alle reglene i menigheten.”

¹²⁶ Hvis han hadde gjort det, vil det vært alt han ville ha visst noe om! . . . ? . . . [Forsamlingen sier, “Ja visst.”—Red.] Han ville bare ha visst det, og han kunne ikke ha seiret. Da kunne han ikke ha målt seg med fienden.

¹²⁷ Du kan ikke måle deg med fienden. Jeg kan ikke måle meg med den. Men jeg husker at jeg lever under et løfte, halleluja, som allerede har mer enn overgått, og beseiret, og kastet ned hans krefter. “Jeg er mer enn en seierherre, akkurat nå.” Ikke meg selv, men jeg er i Ham Som beseiret ham for meg, ser dere, og det leves frem. Jeg er en del av Abrahams Kongelige Ætt. Tenk på det et øyeblikk, få så tak i din oksedrivars stav. Driv den djevelen av tvil vekk fra deg. Ja.

¹²⁸ Sa, “Jeg er . . . Jeg kan ikke lære å duellere.” Hvis han gjør det, er det alt han vet noe om, er bare å duellere. Det er alt han kunne ha snakket om.

¹²⁹ I dag, det er slik vi prøver å gjøre det i dag. Menn sa, “Jeg fikk et kall i livet mitt til å bli en forkynner.”

¹³⁰ “Vel, nå, sønn, jeg vil ringe biskopen, og jeg vil finne ut om jeg ikke kan få deg inn på skolen, og du kan lære psykologi, og lære alle disse tingene. Og omkring ti år på seminaret vil forberede deg.” Det vil det, sant nok. Det vil forberede ham så mye at han aldri vil komme opp noe mer.

¹³¹ Hvilken forskjell det er, å sende en forkynner i dag, fra slik det var i den første Menigheten. De ventet ikke ti år. De ventet ti dager. Hvis det tar deg ti år å bli overbevist . . . De ble overbeviste på ti dager. Amen. Han kan bli overbevist om

psykologi, men du må ha kneologi. Bare ti dager, og de var overbeviste, og deretter fikk de nød for andre. Noen av dem kunne ikke engang skrive sitt eget navn. Bibelen sier de var uvitende og ulærde, men de var overbeviste. Halleluja!

¹³² Jeg bryr meg ikke om utdannelsen. Jeg er overbevist om at Jesus Kristus er Guds Sønn. Jeg er overbevist om at Dette er den Hellige Ånd. Jeg er overbevist om at Han er en Helbreder. Jeg er overbevist om at Han er en Frelser. Jeg er overbevist om at Han kommer. Jeg er overbevist om at *Dette* er Det. Jeg er overbevist. Jeg tror det.

¹³³ De sa de var overbeviste. Noe skjedde. De ble overbeviste, deretter fikk de nød etter at de var blitt overbeviste. De fikk nød til å få Hans Ord ut til resten av dem. Det var et godt tegn på at de var overbeviste: de fikk nød.

¹³⁴ De var ikke engasjerte i en utdanning, engasjerte i om de kunne si "amen" helt riktig. De var ikke engasjerte i hva slags organisasjon de tilhørte, eller om de hadde et medlemskort, eller ikke. De var overbeviste om at alt de trengte var Ham.

¹³⁵ Og jeg er likedan i kveld. Jeg er overbevist om at alt vi trenger er Kristus. Trenger ikke en ny borgermester. Vi trenger ikke nye presidenter. Vi trenger ikke en ny hær. Vi trenger ikke en ny bombe. Vi trenger Jesus.

¹³⁶ Det var alt hva de—hva de var overbeviste om. Og de trodde også at Han ville. . . De var overbeviste om at Han—Han ville tilveiebringe alt de hadde behov for.

Er du så overbevist, i kveld?

¹³⁷ Si, "Jeg er overbevist. Uansett hva som møter meg, vil Han mestre det. Uansett hva som møter meg, er jeg overbevist om at Han vil bevare meg. Han sa Han ville gjøre det."

¹³⁸ "Jeg vil være med dere, endog i dere, til verdens ende. Vær ikke bekymret for morgendagen, den skal bekymre seg for seg selv." Det er riktig, bare tenk på i dag. "Hvis Gud slik kledde marken, og gresset på marken, som er i dag, og ikke i morgen; og hvis Han hadde nok omsorg til at ikke engang en spurv kunne falle på gaten uten at Han visste om det," hvor mye mer vet Han om våre behov?

¹³⁹ Jeg er overbevist. Det er grunnen til at du ikke ser meg tigge om kollekt, og *dette, det*. Jeg er overbevist. Hvis jeg holder meg til dette Ordet, vil Gud holde Seg til meg. Jeg er overbevist. Trenger ikke bli gitt. Det vil komme på en eller annen måte. Jeg, jeg er—jeg er helt—helt overbevist. Jeg tror det. Jeg tror hvert Ord Han sa. Jeg er overbevist om Det. Jeg er overbevist om at Han vil møte alle behovene jeg har behov for. Jeg trenger ikke bekymre meg for det.

¹⁴⁰ Og han var også overbevist om at de ikke trengte en masse psykologi, og at de måtte ta alle disse andre greiene. De var overbeviste om at de som var...de—de talte til, var alt de trengte, ville være det de hadde.

¹⁴¹ Det er det som er problemet i dag. De prøver å dytte andre greier inn i dem, læresetninger, og slike ting. Du har aldri blitt stille overbevist om at den Hellige Ånd er riktig. Det er alt jeg trenger. Det er alt du trenger. Det er alt det alle andre trenger.

¹⁴² Var i Afrika for ikke lenge siden. De prøvde å utdanne menneskene der nede, og stammene. Og når du bringer dem inn i den hvite mann, tar han den hvite manns synd. Har sin egen synd der ute i stammen. Bring ham inn, og han tar en hvit manns synd, da er han dobbelt så mye helvetes barn som han var, til å begynne med. Bare én ting han trenger. Han trenger Kristus. Amen.

¹⁴³ Hudson Taylor, en gang. Har dere aldri hørt om Hudson Taylor, den store misjonæren, Kina? Der var en ung indisk gutt. Han ble frelst, så han hadde et kall for tjenesten. Han kom og sa til herr Taylor, sa, "Herr Taylor, skal jeg ta fire år med psykologi," og ulike ting han skulle gjøre, "og hvor lang tid vil det ta meg, å få min bachelor ved et humanistisk fakultet?"

¹⁴⁴ Herr Taylor sa til ham, sa, "Sønn, ikke brenn lyset halvveis ned før du starter." Nei.

¹⁴⁵ Det er det jeg mener, også. Ikke vent til lyset er halvveis brent ned, og en eller annen slags skolering er banket inn i deg, en eller annen slags balsamerende væske. Ikke gjør det. Men jeg sier, så snart lyset er tent, start. Jeg prøver ikke å støtte uvitenhet, men her er det jeg mener. Hvis du ikke vet noe annet, fortell dem hvordan lyset ble tent. Det er alt de trenger å vite. Fortell dem hva som tente lyset. Fortell dem hva som brenner der inne. Bare fortell dem hvordan det ble tent. La dem bli tent, de vil—de vil ta hånd om resten. Ja visst.

¹⁴⁶ Du trenger ikke å fortelle, gå gjennom alle slags store ord som du ikke forstår i første omgang, og ikke betyr noe etter at du forstår dem. Skjønner? Bare fortell dem, "Ære være Gud! Den Hellige Ånd traff meg, og jeg er en forandret mann." Fortell dem hvordan lyset ble tent. Ikke vent til det brenner ned; da er det blitt røyk innen den tid. Alt for mange av dem i dag. Bare fortell dem hvordan lyset ble tent.

¹⁴⁷ Den blinde mannen som Jesus ga synet igjen til der oppe, som de lagde så mye oppstyr om. Dere husker da han gikk forbi, sa disiplene, "Hvem har syndet, ham eller hans mor, hans far?"

¹⁴⁸ Jesus sa, "Ingen av dem. Men for at Guds gjerninger kunne bli manifestert." Og Han ga ham synet igjen.

¹⁴⁹ Her kom alle de skriftlærde og fariseerne oppover. Og hans far og mor var livredde, for de hadde allerede sagt, "Hvis noen hører på denne Jesus fra Nasaret, Profeten, vil det bli gitt dere et brev fra kirken. Dere blir bannlyst."

¹⁵⁰ De har ikke forandret det i det minste. Ser dere, det samme! "Hver den som hører på Ham, eller går på møtet Hans, dere går rett ut av menigheten, med én gang." De visker navnet ditt rett ut av boken.

¹⁵¹ Så de gikk og fikk tak i faren og moren hans, sa, "Er dette deres sønn?"

¹⁵² Sa, "Ja, det er det." Sa, "Vi vet at dette er vår sønn, og vet han ble født blind."

"Vel," sa, "hvordan fikk han synet igjen?"

Sa, "Spør ham dere. Han er gammel nok."

Sa, "Gi Gud ære. Denne Mannen er en synder."

¹⁵³ Nei da, han kunne ikke diskutere teologi med dem. Så visst ikke. Men det var én ting han visste. Han var overbevist om at han kunne se. Sa, "Om Han er en synder eller ikke, vet jeg ikke. Jeg vet ikke hva slags skole Han kommer fra, eller noe om det. Men dette er et godt argument jeg har: jeg som en gang var blind, jeg er overbevist om at jeg kan se; fordi Han sa til meg at jeg kunne det, og jeg hørte på Ham." Halleluja!

¹⁵⁴ Samme med meg. Jeg var en gang blind, men nå ser jeg. Jeg kunne en gang ikke se Dette. Jeg var en synder. Han åpnet mine øyne. Jeg som en gang var blind, jeg kan se nå.

¹⁵⁵ Han hadde et godt argument, sikkert og visst, så godt at de ikke kunne argumentere mot ham. Hvorfor? Han var overbevist om at han kunne se. Og han var overbevist. "Det", sa han, "det er nå merkelig. Dere fremstår, dere karer her, som de religiøse lederne av nasjonen. Og dere sier dere ikke vet hvor denne Mannen kommer fra, og her utfører Han et mirakel på meg, som aldri har vært gjort før i verden. Det er merkelig."

¹⁵⁶ Broder, jeg tror han var en temmelig god teolog, i det. Hvorfor? Han var overbevist. Han hadde noe som overbeviste ham. Han var blind; han kunne se.

¹⁵⁷ David, da han kom opp til Sauls hær, Goliat på den andre siden, David var den minste mannen i flokken. Goliat var den største. Saul ville ha vært mer jevnbyrdig. Saul var omkring syv fot, antar jeg, eller mer, kanskje åtte, "Hode og skuldre over alle andre menn i hæren sin." Og David var den minste mannen der, og han var den eneste utrente mannen der. Men, broder, han var overbevist. Glory! Skjønner? "Jeg vil være slik jeg er."

¹⁵⁸ Legg merke til. Han var ikke trent. Han hadde ingen spyd. Han visste ingenting om det. Og han var bare en liten rødkinnet fyr. Men han var overbevist, og han var engasjert i en hær som kalte seg, "den levende Guds hær." Og han var overbevist om at Gud, Som hadde hjulpet ham med slyngen, med å drepe en løve og en bjørn, så visst kunne slå ut den uomskårne filisteren. Han var overbevist, deretter ble han

engasjert i hæren. Uansett hvor mye han ble... Hvis du er overbevist så får du nød, men du må bli overbevist, først. Så, han var overbevist.

¹⁵⁹ Jeg husker en kveld, skikkelig varm kveld, nifst overalt, på vei mot krig. Åh, oddsen var imot ham. Og han ba. Han lå der ute under et morbærtre. Hæren var allerede klar, der ute for å møte ham. Han lå under dette morbærtreet. Og etter en stund hørte han at noe kom, og gikk videre gjennom morbærbuskene, og gikk videre ut den andre veien. Han var overbevist, broder. Uansett hva oddsen var, var han overbevist om at Gud gikk frem, foran ham.

¹⁶⁰ Menn, hvis dere kan stå her, i kveld, uansett hva som feiler dere; hvis du kan føle den Hellige Ånds brusende vind komme gjennom deg, og si, "Jeg er Herren som helbreder alle dine sykdommer. Jeg helbreder deg nå." Hvis du kan bli overbevist, broder, bryr du deg ikke om hvilken motstander som er der ute, du vet allerede at det kommer til å skje. Ja visst.

Han var overbevist og deretter ble han engasjert.

¹⁶¹ Samson stod foran filisterne, bare med kjevebenet til et muldyr i sin hånd, han var ikke—han var ikke engang bevæpnet. Men han var overbevist om at den Gud som hadde oppreist ham, var i stand til å drepe disse filisterne, med kjevebenet til et muldyr. Og han slo ihjel ett tusen.

¹⁶² Den flyktende profet, Moses, da Moses ble overbevist om at det var Gud i den busken. Du vet, Moses hadde aldri hatt en opplevelse med Gud. Han hadde en masse teologi. Men han hadde flyktet. Men da... Han var overbevist om at Det var Gud i busken. Fordi, Røsten talte fra busken, siterte Skriften for ham, og han var overbevist om at Det var Gud. Og Gud sa, "Jeg vil være med deg." Du vet, han hadde mistet alt engasjement for byrdene i Egypt. Han hadde vært der ute i førti år, og slavene var langt unna. Men da han ble overbevist om at det var Guds vilje å utfri dem, ble han engasjert allerede neste dag.

¹⁶³ Her går han nedover veien. Kan du tenke deg for et syn? Med Sippora sittende på et muldyr, med lille Gersom på hoften. Skjegg henger nedover som *dette*, åtti år gammel; flintskallet hode som skinner i solen; en krokete kjepp i sin hånd; ropende, "Halleluja!" Drar ned til Egypt, for å ta over. Ja.

Det kan få deg til å oppføre deg merkelig.

¹⁶⁴ Det fikk han kanskje til å oppføre seg merkelig, men han var overbevist. Hvorfor? "Jeg drar med deg, Moses. Jeg skal ta denne kjeppen som er i din hånd, og Jeg skal utfri Mitt folk." Nå, en liten gammel krokete kjepp så ikke ut som så mye, men, broder, han var overbevist fordi Guds Ord var med det.

¹⁶⁵ Du vet at Guds Ord er med deg, og i deg, du kan være overbevist.

¹⁶⁶ Hebreerbarna, de var overbeviste om at Han var i stand til å holde Sitt Ord, ja, så lenge de stod på Det. Gud sa til dem at de ikke skulle bøye seg for avguder. Det var nøyaktig hva Gud mente. Og de visste at hvis de ikke bøyde seg ned for den avguden, at Gud var i stand til å holde Sitt Ord. De var overbeviste om at Han var det. Og så da de ble overbeviste om å stå med Hans Ord, ble Gud engasjert i å stå med dem.

¹⁶⁷ Når du blir overbevist om at Dette er Guds Ord, blir Gud engasjert i å ta vare på deg med Det. Prøvd Det, gjennom misjonsmarkene i utlandet og overalt, når du er overbevist om at Det er riktig. Men, du må bli overbevist, deretter vil Gud bli engasjert for deg. Men, først, må du bli overbevist om at Det er Ham, og Han holder Sitt løfte, så blir Gud engasjert.

¹⁶⁸ Marta var overbevist om at hvis Jesus ba Gud, ville det skje. Hun sa, "Jeg bryr meg ikke om hva resten av dem sier. Jeg bryr meg ikke om hvis ikke engang min søster Maria tror på det. Jeg tror ikke, bryr meg ikke om hva rabbiene sier. Men, Herre, hvis Du hadde vært her, ville min bror ikke ha dødd." Og han sa . . . "Men også nå, er jeg overbevist, hvis Du ber Gud, vil Gud gi det til Deg. Det vil skje. Jeg går rett ned og ruller vekk steinen. Jeg skal klargjøre for det. Jeg er overbevist." Ja visst.

¹⁶⁹ Husker min far, nede i Kentucky, for mange år siden. Avlingene var fullstendig uttørket. Og den gamle omreisende predikanten kom, og han var en fin gammel mann. Da han gikk ned på sine knær, ble han der inntil noe skjedde. Den dagen, ønsket de alle å be om at regnet måtte komme. Pappa sa, da den gamle mannen gikk ned på sine knær, og han så de gamle rynkete hendene gikk opp i luften, og han sa, "O Gud, jeg har tjent Deg. Disse menneskene er Dine, og avlingene deres tørker ut." Pappa sa han smøg seg rett ut av kirken, og gikk ut der og tok salen av muldyret sitt, kastet den under kirken, fordi han visste at regnet var på vei. Overbevist, ja, sir, så ble han engasjert for salen sin. Etter at du blir overbevist!

¹⁷⁰ Marta sa, "Hvis Du hadde vært her, ville min bror ikke ha dødd. Men også nå, hva enn Du ber Gud om, det vil Gud gi Deg. Det er riktig. Det kommer til å skje, hvis Du ber Gud." Er ikke det underfullt?

¹⁷¹ Jairus, med et lik i huset sitt, sitt eneste barn, tolv år gammel, en liten jente. Beskjeden kom, "Ikke bry Mesteren, fordi hun er allerede død." Og Jesus sa . . .

¹⁷² Først, sa han til Jesus, "Den lille jenta mi er til og med død nå, men jeg er overbevist." Halleluja! "Kom, legg Dine hender på henne, så vil hun bli frisk." Overbevist!

¹⁷³ Han hadde hørt om Jesus. Han kjente Hans gjerninger. Han var en hemmelig troende. Nede i sitt hjerte, trodde han at det var Guds Sønn. Han var fullstendig overbevist om det. Du vet, er ikke det merkelig? Gud tvang ham til saken.

174 Gud vet hvordan tvinge deg. Riktig. Noen ganger gir Han deg sykdom, alt annet, bare for å tvinge deg til det, vise dine farger, hva du er.

175 Tvang ham. Jairus ble tvunget til å tro det. Så da viste han hva han var. Sa, "Hvis Du vil komme, og legge Dine hender på jenta mi, selv om hun er død, vil hun leve." Åh, du store! Jeg liker det.

Jeg tror, Marta sa det samme.

Jesus var overbevist om Det, også.

176 Den romerske soldaten, høvedsmannen, han var overbevist, hvis han bare kunne få Jesus til å si Ordet. Hør på den soldaten, en romer, ikkejøde, hedning. Han sa, "Jeg er selv en mann som står under overordnede. Jeg sier til *denne* mannen, denne soldaten, 'Dra *dit*,' og han drar. Og jeg sier til *denne*, 'Kom,' og han kommer." Hvorfor? Han var over ham. Hva vitnet han om? "Jesus, Du er over alle sykdommer. Du er over alt sammen. Hvis jeg bare kan få høre Deg si Ordet, vil min tjener leve. Jeg er fullstendig overbevist."

Og så, etter alt det, er vi fortsatt ikke overbeviste. Skjønner?

177 Hva var det? Jesus sa at det var stor tro. Han fant ikke det i Israel. "Bare tal Ordet."

178 Her er Det, akkurat *Her*. "Når du ber, tro at du mottar det du har bedt om, og du skal få det. Hvis du sier til dette fjell, 'Flytt deg,' og ikke tviler i ditt hjerte, men tror at det du har sagt vil skje, skal du få det du har sagt."

179 Bekjenn så. Hva? "Ved Hans sår er jeg helbredet. Ved Hans nåde er jeg frelst. Ved Hans løfte vil jeg adlyde, og jeg skal bli fylt med den Hellige Ånd." Der har dere det, hvis dere er overbeviste om at Han holder Sitt Ord. Men først må du bli overbevist.

180 Kvinnen som hadde blødninger, hun var overbevist; uansett hva rabbien sa, og hva presten sa, og hva mannen hennes sa, og hva alle andre sa. Hun sa, "Det er en Hellig Mann. Han er Guds Sønn. Og om jeg kan få røre ved kanten av Hans kledning, er det alt jeg trenger å gjøre. Jeg er overbevist om at jeg vil bli frisk." Selv om legen sier hun ikke kan bli frisk, men hun sa, "Jeg kan bli frisk hvis jeg bare får røre ved kanten av Hans kledning." Hun var overbevist.

181 Kvinnen ved brønnen var overbevist om at Han var Messias, da hun hadde sett det Skriftsmessige tegnet, så hun visste hva Messias skulle være. Som jeg sa denne morgenen, det forutbestemte livet lå der. Og så snart hun...Det, strømmet varme vannstrømmer...De kjølige vannstrømmene, rettere sagt, strømmet ned over det livets Ord som Gud hadde forutbestemt fra verdens grunnleggelse, hun så Det [Broder Branham knipser med fingeren—Red.] så raskt som det. Når,

det var forkynnere der, som ikke så Det; prester som ikke så Det; øversteprester så Det ikke; store geistlige så Det ikke; kalte Det "djevel." Og den stakkars, lille prostituerte der ute, Gud hadde forutbestemt det fra verdens grunnleggelse. Hvis du noen gang var der, var du det, også.

¹⁸² Nå, Bibelen sier, "I de siste dager, vil antikrist være så religiøs, og så lik det ekte, at det ville forføre selv de Utvalgte om det var mulig." Men, det er det ikke. Det er riktig. Og, "Alle." "Han vil forføre alle, på jorden, de som ikke har sine navn skrevet inn i Livets Bok hos Lammet." Siden den siste vekkelsen? Det høres ikke ut som Bibelen, gjør det? [Forsamlingen sier, "Nei."—Red.] "Fra verdens grunnleggelse." Du kan ikke forføre dem, fordi de ligger rett i det Ordet. Når de ser de tingene trer frem, [Broder Branham knipser i fingeren.] er Det Liv, de griper Det akkurat nå.

¹⁸³ Andre vil gå omkring, og si, "Åh, det er ingenting med Det. Hmh!" Skjønner? De er ikke overbeviste. Det er ikke noe der til å overbevise dem. Ikke noe i dem, til å tro med.

¹⁸⁴ Mamma pleide å si, "Hvordan kan du få blod fra en turnips når det ikke er noe blod i den?" Riktig.

¹⁸⁵ "Mine får hører Min Røst." De kjenner Ordet. Hva er Hans Røst? Her er Den. Disse læresetningene følger de ikke. "Men, de hører Min Røst, de følger Den."

¹⁸⁶ Kvinnen ved brønnen var fullstendig overbevist. Så fikk hun nød for at folket hennes også skulle se tegnet og tro Det, etter at hun var overbevist om at Det var Messias. Fordi, Han fortalte henne hva problemet hennes var. Hun sa, "Sir, vi vet at når Messias kommer, vil Han gjøre det."

¹⁸⁷ Han sa, "Jeg er Ham." Hun visste at en mann som kunne gjøre det helt sikkert ville fortelle Sannheten. Ære være Gud! Ja, en mann som Gud bruker på den måten vil ikke lyve. Riktig. Han vil fortelle deg Sannheten. Sa, "Jeg er Han."

¹⁸⁸ Og hun var så begeistret da Lyset brøt gjennom på Ordet, at hun løp inn i byen. Hun var fullstendig overbevist. Om det var meningen at hun skulle gjøre det, eller ikke, løp hun inn i byen og fortalte rabbiene og prestene, og alle menneskene i gatene, markedsfolkene, og i alle butikkene. Og opp og ned gaten gikk hun, og vitnet, "Kom, se en Mann Som fortalte meg de tingene jeg har gjort. Ta Bibelen din. Se i skriftrullen. Er ikke Det Sannheten, at Det er selveste Messias?" Hun var overbevist. Hun vil oppstå i dommen og fordømme tusenvis av mennesker her fra USA. Så visst vil hun det.

¹⁸⁹ Du vet, Jesus sa, "Dronningen fra syden skal oppstå i dommen, og fordømme dem, fordi hun kom for å høre en visdomsgave, som Salomo hadde, en skjelnegave." Og sa, "En større enn Salomo er her." Ja visst. Men fortsatt ville ikke folket tro Ham. Riktig.

190 Hun var overbevist, og hun ønsket at folket sitt skulle bli overbevist. Skjønner? Etter at hun var overbevist, fikk hun nød for folket sitt. Hun visste at Det var Messias. Hun visste at det var det Bibelen sa ville skje når Messias kom.

191 Hun sa, "Vi vet at Messias, som kalles Kristus, når Han kommer, vil Han fortelle oss de tingene. Men Du må være en Profet."

Jesus sa, "Jeg er Ham."

192 Der ble hun overbevist. Fordi, hun visste at Skriften sa så, og her var Det. Hun var overbevist, deretter fikk hun nød. Hun dro og fortalte noen andre.

193 Nå, Jesus var overbevist om at Han ville oppstå på den tredje dag. Han var så overbevist, at Han sa, "Ødelegg Dette tempel, og Jeg vil reise det opp på den tredje dag."

194 Hvorfor? David, i Skriftene, under inspirasjon, en profet. David var en profet, vet dere. David, profeterte, under inspirasjon, og sa, "Jeg vil ikke forlate Hans sjel i dødsriket, heller ikke vil Jeg la min Hellige se forråtnelse."

195 Og Han visste at én eller annen gang innen sytti-to timer, før forråtnelsen satte inn i legemet, ville Han oppstå. Sytti-to timer er tre dager og netter. Han sa, "Ødelegg det, og Jeg vil reise det opp igjen," fullstendig overbevist, det er riktig, at Han ville reise det opp igjen. Han visste at Skriften ikke kunne slå feil. Halleluja!

196 Jeg er overbevist om at Han er den samme i går, i dag, og for evig. Jeg er overbevist, i tjenesten og Budskapet, jeg forkynner, jeg er overbevist om at Det er Sannheten. Jeg er overbevist om at disse visjonene kommer fra Gud. Jeg er overbevist om at vi lever i de siste dager. Jeg er overbevist om at nettopp denne Ånden som er over meg nå er den Hellige Ånd. Glory!

197 Jeg er fullstendig overbevist. Jeg er overbevist om at den Hellige Ånds vei er riktig. Jeg er overbevist om at Bibelens vei er Sannheten. Jeg er overbevist om at Dette er Jesus Kristus her nå. Jeg er overbevist. Hvis vi trodde Ham i dette øyeblikket, er jeg overbevist om at Han ville ha helbredet enhver syk person akkurat nå, på et øyeblikk. Jeg er overbevist om Han ville ha utøst den Hellige Ånd ned her, så det ville ha blitt en slik roping, så det er vanskelig å si hva som ville ha skjedd.

198 Jeg er overbevist. Jeg tror det av hele mitt hjerte, ikke fordi jeg er en gammel mann. Jeg forkynnte dette da jeg var en unggutt, ikke over tjue år gammel. Jeg har vært overbevist siden den dagen Han møtte meg ved elven. Halleluja! Jeg er overbevist om at Han er her nå. Jeg er overbevist. Og den Ildstøtten er den samme Ildstøtten som var med Israel i ørkenen, er den samme Ildstøtten med Menigheten i dag.

Glory! Jeg er overbevist om at Det er riktig. Jeg har gitt livet mitt for Det. Jeg har forlatt hjem og alt annet, gitt mitt alt for Det. Jeg er overbevist om at Det er Sannheten.

¹⁹⁹ Jeg er overbevist om at Han er her nå. Jeg er overbevist om at denne Ånden som er her nå er den Hellige Ånd. Jeg er overbevist om at vi er døpt inn i Hans Ånd akkurat nå. Jeg vet Det er Sannheten. Jeg er fullstendig overbevist om at Jesus Kristus er den samme i går, i dag, og for evig. Jeg er overbevist, fullkomment overbevist.

²⁰⁰ Den Engelen møtte meg der oppe og fortalte meg hva Han gjorde. Jeg stod foran tusenvis av hedninger, og titusener. Du sier, "Er du ikke redd?" Nei, sir. Jeg er overbevist om at Det kommer fra Gud. Jeg er overbevist fordi Det var Skriftsmessig. Jeg er overbevist om at Det er Herrens Engel. Jeg tror det med alt som er i mitt hjerte. Amen. Jeg er overbevist, at om vi ber Gud om noe, vil Han gi oss det. Du er bare redd. Ikke vær redd. Han er her.

²⁰¹ Jeg er overbevist om at nettopp den Ånden som du føler, den Hellige Ånd som beveger Seg i oss, jeg er overbevist om at Det er Kristus. Amen. Jeg er overbevist om at akkurat nå, at Dette er det jeg ser på, denne Lyssirkelen foran meg, jeg er overbevist om at det er den Hellige Ånd. Jeg er overbevist om at visjonen er over mine øyne. Jeg vet Han er. Amen. Jeg utfordrer enhver djevel i verden, denne stunden. Riktig! Han er Gud. Kristus er ikke bare en profet, Han er Gud, ikke noe mindre enn det.

²⁰² La oss bøye våre hoder bare et øyeblikk. Kan bare ikke forkynne noe mer. Hmh! Slik en salvelse! [Tomt spor på lydbåndet—Red.]

²⁰³ Velsignet være Herrens Navn! Fullstendig overbevist om at Han er Jesus Kristus, den samme i går, i dag, og for evig!

²⁰⁴ Himmelske Far, jeg er overbevist om at Det er Deg. Jeg ber, Gud, at når jeg forlater denne plattformen, i kveld, at Du må gjøre noe spesielt. Bevis for folket, en gang til, at Det er Deg. Jeg overgir denne forsamlingen til Deg. Herre, vi er i Dine hender. Gjør med oss som Du finner passende. I Jesu Navn. Amen.

Noe skjedde. Jeg er overbevist om at Gud er her.

²⁰⁵ Ga han ut bønnekort, noen bønnekort? [Noen sier, "Nei."—Red.] Nei. Vi trenger dem ikke. Jeg er overbevist om at Han er her. Tror dere det? [Forsamlingen sier, "Ja."]

²⁰⁶ Hvis du er fullstendig overbevist, si, "Jesus, Du har medynk med meg, i min skrøpelighet. Jeg tror at broder Branham har fortalt Sannheten. Han er bare et menneske. Du er Gud. Men jeg tror han fortalte Sannheten, fordi Det er Ordet. La det skje, Herre. La ham tale til meg og fortelle meg. Gjør meg overbevist."

207 Her er Det, i møtet allerede. Den damen som sitter der, hun ber for en nervøs tilstand. Den lille jenta hennes, med henne, er tilbakestående. Vil du tro det? Syk mor hjemme. Ha tro. Ikke tvil. Du kan få det du har bedt om.

208 Jeg er overbevist om at den samme Engelen som kom ned i en Manns skikkelse og snakket med Abraham, med Sin rygg vendt mot teltet, er den samme Ene som er her i kveld. Han lovet det ville skje. Jeg tror at den samme Engelen salver oss, fordi Det var Gud. Tror dere det? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Ja vel, Sara, her inne et eller annet sted, tal til Gud. Jeg er overbevist, søster. Jeg er overbevist broder, jeg vet det er Sannheten. Ja visst.

209 Det er en dame som sitter bak meg. Hun har hjerteproblemer. Hun sitter rett bak meg. Jeg kjenner henne ikke. Hun står foran meg. Hun er en middelaldrende kvinne. Hun er ikke herfra. Hun er fra Virginia. Fru Fox, Jesus Kristus gjør deg frisk. Hun sitter rett her inne. La oss se. Dette er henne, rett *her*. Tro.

210 Tror dere? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] "Hvis du kan tro, er alle ting mulig."

211 Hva mener du om det, dame? Er du og jeg ukjente, for hverandre? Tror du at jeg er Hans profet? Gjør du? Du har et hodeproblem. Det er riktig. Ditt navn er fru Moore. Hvis det er riktig, rekk opp din hånd. Gå hjem. Vær helbredet.

Tror dere?

212 Nå noen her oppe, foran meg her. Her er det, noen. Det er en kvinne. Hun har brystkreft. Fru Rhodes, tro på Herren Jesus Kristus. Jeg kjenner ikke kvinnen. Gud kjenner henne. "Kan du tro, er alle ting mulig." Riktig.

213 En mann sitter der borte, og ber, fra Tulsa. Herr Harwood, tro på Herren Jesus Kristus. Gå, bli frisk. Ha tro. Det er alt du har. Jeg kjenner ikke mannen, aldri sett ham i mitt liv. Vi er ukjente. Men det er riktig. Hvorfor? Han rørte ved Noe.

214 Er dere overbeviste? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Er dere overbeviste om at Gud holder Sitt Ord? ["Amen."] Hvis dere er overbeviste, hvor mange av dere har et behov?

215 Nå, sannelig, som kvinnen tenkte ved brønnen...Spør disse menneskene. Gå, og snakk med dem, hvor enn de...

216 Jeg ser en til. Ja, en til. Lytt, se om det er riktig eller ikke. Nå går Det rundt hele bygningen. Hele bygningen er salvet, hele stedet. Jeg er overbevist om at Jesu Kristi Nærvær vil helbrede enhver person her.

217 Er dere overbeviste om det samme? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Er dere overbeviste om at jeg forteller dere Sannheten? ["Amen."] Gud stadfester at jeg forteller dere

Sannheten. Så, befaler jeg at dere reiser dere opp og tar imot helbredelsen deres, i Jesu Kristi Navn. Hvis dere er overbeviste, rekk opp deres hender til Ham, og gi Ham pris.

²¹⁸ Himmelske Far, den Hellige Ånd, fyll denne bygningen. De er overbeviste om at satan er beseiret.

²¹⁹ I Jesu Kristi Navn, satan, kom ut av dette stedet her. Vi er overbeviste om at dette er Jesu Kristi Nærvær her. Og det skal skje. Amen.

OVERBEVISNING DERETTER NØD NOR62-0610E

(Convinced Then Concerned)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndag kveld, den 10. juni 1962, ved Aberdeen Videregående Skole i Aberdeen, North Carolina, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2013 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproducert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org